

Po škole 2013 – stanoviště 19

Kód stanoviště: makrela

Bublání zuřivého hovoru. Indikátory podvodních obrazovek ukazovaly zuřivé blesky, jak se vzdušné bojové automaty snažily zasahovat cíle na té hloupé a smolné planetě. Šlo to velmi ztuhla, obrana byla účinná a zdálo se, že tam dole je někdo, kdo zná detailně jejich techniku. Ale přece jen protivníka zatlačovali; společnost zvaná Google – téměř sympaticky znějící jméno – svůj boj nakonec prohraje.

Pak vodu naplnil intenzivní páliivý pach – nouzový signál.

„Generále! Brána z Googlu se otevírá!“

„To není možné!“

„Naše blokáda je přetlačována z druhé strany! Valí se k nám. . .“

Obrazovky změnily záběr. A ten vyvolal vytí zoufalství.

Otvor brány se otevřel a začal zvracet tisíce, desetitisíce hrozivě chlupatých stvoření.

„Pon-pon-pon-pon!“ Jako bubeníci udávající takt invazní armády“

To je konec, pomyslel si generál. Pouhá stovka modrých žroutů zničí celou farmářskou kolonii. Sežerou i příbytky – i ty jsou přece z řas. Desítky tisíc pošlou do kolen celou planetu. A oni vědí, jak používat mezihvězdné brány.

„Pon-pon-poko-pon-ovrrr. . .“

Zvuk se nesl vnitřní přenosovou soustavou a všichni rozuměli.

Dobrý den, generále. Všechny vaše farmy teď patří nám. Nechte lidi být.

Generálovi poklesla chapadla. Některé věci nejde zastavit ani jim čelit, jakmile se jednou rozjedou.

„Co po nás žádáte?“

Pojďte si hrát. Uvěřte ve svobodu. Svobodný tok informací. A potravin. Pon-pon, připojte se k bláznivé šou.

Celý generální štáb si svíral hlavy chapadly. Šílenství překračovalo meze. „Není nějaká jiná volba? Třeba i velmi krutá?“

Ne.